

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 41/23

Люксембург, 2 март 2023 г.

Заклучение на генералния адвокат по дело C-723/21 | Stadt Frankfurt (Oder) и FWA

Политика за питейната вода: според генерален адвокат Medina държавите членки са длъжни да не разрешават проект, ако той може да доведе до влошаване на качеството на даден воден обект

Одобряване на проект е възможно само когато изпълнението му не влияе неблагоприятно на качеството на питейната вода, доставяна на жителите в съответния район

Регионалната служба за минно дело, геология и суровини в Котбус (Германия) одобрила подаденото от Lausitz Energie Bergbau AG заявление за изграждане на изкуствено езеро. Езерото, което ще се образува след напълването с вода на вдлъбнатината, останала вследствие на добива на лигнитни въглища, трябва да има преливник и водата от него ще се влива в река Шпрее. След създаването на езерото водата, напускаща от преливника, ще е със значително по-висока концентрация на сулфати от водата в река Шпрее.

Река Шпрее е един източниците, които Frankfurter Wasser- und Abwassergesellschaft (FWA) използва, за да произвежда питейна вода, а водата на реката вече е с висока концентрация на сулфати, които се отделят от нефункциониращи открити рудници. Питейната вода, която се подава във водопроводите, не трябва да надвишава определена стойност за сулфатите, изискване, което досега FWA трудно е изпълнявало. Град Франкфурт на Одер и FWA се опасяват, че поради планирания приток във водите на река Шпрее концентрацията на сулфати в нея ще превиши допустимите стойности и те ще трябва или да преустановят добива на питейна вода от това място или да преустроят основно производството. Ето защо град Франкфурт на Одер и FWA обжалват решението за одобряване на устройствен план.

Verwaltungsgericht Cottbus (Административен съд, Котбус, Германия) отправя до Съда няколко преюдициални въпроси относно тълкуването, за пръв път, на член 7, параграф 3 от Рамковата директива за водите.¹ Според тази разпоредба държавите членки осигуряват необходимото опазване на определените водни обекти, с цел избягване влошаването на тяхното качество, за да се намали нивото на пречистване, изисквано за производството на питейна вода, и могат да определят предпазни зони около такива водни обекти.

В заключението си от днес генерален адвокат Laila Medina излага своите съображения, като припомня значението, което първичното право на ЕС придава на защитата на околната среда.

Що се отнася до процесуалната легитимация, генералният адвокат счита, че **юридическите лица, на които съгласно националното право е възложено производството и пречистването на питейна вода, или лицата, натоварени с това производство и пречистване, имат право да изискат от компетентния**

¹ Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите (ОВ L 327, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език глава, 2007 г., 15, том 6, стр. 193).

орган, отговарящ за одобряването на проект с потенциално вредно въздействие върху нивото на пречистване на питейна вода, **да изпълни задълженията, предвидени в Рамковата директива за водите. При необходимост тези юридически лица могат да сезират компетентната юрисдикция.**

След това генерален адвокат Medina уточнява обхвата на задължението на държавите членки, за да гарантират необходимото опазване на водните обекти, използвани за производството на питейна вода. Според нея това задължение е **обвързващо** и относимо към одобряването на отделни проекти. **Държавите членки трябва да вземат необходимите мерки, за да постигнат конкретните цели на Рамковата директива за водите.** Освен това, употребата на израза „необходимото опазване“ в член 7, параграф 3, в светлината на принципа за превантивните мерки показва, че преди да одобри отделен проект, компетентният орган трябва първо да прецени дали проектът няма да засегне неблагоприятно качеството на водните обекти, използвани за производството на питейна вода. Държавите членки трябва да предприемат необходимите мерки за опазване с цел да действат превантивно и да избегнат влошаване на качеството на водата, намалявайки нивото на пречистване, като по този начин се гарантира устойчиво използване на водните ресурси и се предотвратява предприемането на коригиращи мерки. Задължението е приложимо независимо дали водният обект се намира във или извън предпазните зони по смисъла на второто изречение на Рамковата директива за водите.

На следващо място генералният адвокат счита, че влошаване на качеството на водите възниква, когато даден проект е в състояние да превиши параметрите за качество на питейната вода, установени съгласно Директивата за питейната вода.² Когато обаче става дума за параметри за наблюдение (както за сулфатите), трябва да се установи възможен риск за здравето на хората.

Накрая, генерален адвокат Medina разглежда задълженията на компетентния орган, когато решава дали да одобри даден проект. По-конкретно, органът е длъжен да не одобрява проект, ако той може да влоши качеството на водния обект, използван за производството на питейна вода. **Член 7, параграф 2 от Рамковата директива за водите добавя допълнителен аспект към претеглянето на интереси, извършвано съгласно тази директива: одобряването на проект е възможно само когато неговото изпълнение не влияе неблагоприятно на водата, доставяна (през чешмата) на жителите на засегнатия район.** Според генералния адвокат това означава, че даден проект може да бъде одобрен само ако включва, където е уместно, пълен набор от мерки, за да се гарантира, че спазването на Директивата за питейната вода няма да бъде засегнато неблагоприятно.

ЗАБЕЛЕЖКА: Заключение на генералния адвокат не обвързва Съда. Задачата на генералните адвокати е да предложат на Съда, при пълна независимост, правно разрешение на делото, което им е поверено. Съдиите от Съда пристъпват към разисквания по делото. Съдебното решение ще бъде постановено на по-късна дата.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на заключението е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

² Директива 98/83/ЕО на Съвета от 3 ноември 1998 година относно качеството на водите, предназначени за консумация от човека (ОВ L 330, 1998, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 4, стр. 255).

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 4293

Поддържайте връзка!

